

6.12. 2015, 10:00, Krefeld

„Dobroreč, moja duša, Hospodinovi, a všetky moje vnútornosti menu Jeho svätosti! Dobroreč, moja duša, Hospodinovi, a nezabudni niktorého zo všetkých Jeho dobrodení, ktorý ti odpúšťa všetky tvoje neprávosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci, ktorý vyslobodzuje tvoj život od záhuby, ktorý ťa korunuje milosťou a zľutovaním, ktorý sýti tvoje ústa dobrým, takže sa obnovuje tvoja mladosť ako orol.“
[Žalm 103:1-5]

Chvála a česť buď Pánovi. Som premožený tým, čo sme už v piesňach ku cti Pánovej vyslali ku trónu milosti. Naše srdcia sú skutočne naplnené vďačnosťou, lebo Boh nám v deň spásy pomohol. Skutočne nám daroval milosť, a to, čo Pán zaslúbil, je predsa spojené s realitou. Zaslúbenia Božie predsa nevisia niekde vo vzduchu, Božie zaslúbenia sú medzi nami, v nás a skrze nás pravdou. Ako to bolo pri prvom príchode nášho Pána? Naplnilo sa 109 prorociev Starého zákona. Ak potom čítame ďalej v Novom zákone, tak tam máme skutočne 845 miest, kde sa Nový zákon odvoláva na Starý zákon. Presne 333 miest sa vzťahuje na nášho Pána a dokonané vykúpenie. Vy milí, je to jednoducho tak, že Boh učinil plán spásy a v deň naplnenia ho oznamuje.

Už na začiatku Nového zákona sa skutočne naplnilo to, čo Boh zaslúbil v celom Starom zákone od 1. Mojžišovej 3:15. Všetko sa predsa skutočne stalo a náš Pán mohol povedať:

„...totiž že sa musí naplniť všetko, čo je napísané o Mne v zákone Mojžišovom, v prorokoch i žalmoch.“ [Lukáš 24:44]

Všetko sa naplnilo na Ňom ako Spasiteľovi a všetko, čo bolo zaslúbené spaseným, sa s nimi a skrze nich naplní.

Keď sme spievali, že na kríži nám zasvitol deň, tak som musel čítať v Matúšovi 27. Spievali sme: „Pod krížom, pod krížom, tam mi zasvitol deň...“ a tu od verša 45 čítame: „...od šiestej hodiny nastala tma v celej zemi do deviatej hodiny.“

Tu na zemi bola tma, ale náš Pán nielen zomrel, On vstal z mŕtvych – bolo to potvrdenie toho, že vykúpenie bolo dokonané a my všetci sme boli zahrnutí do tohto Božieho plánu.

Brat Alfred Borg to už zmienil – toto je posledné takéto zhromaždenie v tomto roku a včera sme učinili krátky pohľad späť na pár vecí, ktoré Boh v našom čase koná na celom svete. Sme za to veľmi vďační – bol to skutočne mimoriadny rok. Myslíme obzvlášť na krajiny

Perzského zálivu, na Dubaj, Pakistan, myslite na to, ako Boh otvoril dvere v televízii v Lahore v Pakistane... Ako často som tam kázal v posledných 45 rokoch a hľa, prišla hodina, keď Boh otvoril ďalšie dvere. Jeden muž tam sedí a jednoducho hovorí: „Môj dedo mi veľa rozprával o bratovi Branhamovi...“ – v moslimskej krajine v televíznom štúdiu a hľa, Boh má tých Svojich všade, aby mohlo byť Slovo v pravý čas zvestované.

Predtým som zdravil brata Kukačku z Prahy a skutočne som musel myslieť na to, že brat Frank mohol kázať v Betlehemskej kaplnke, v ktorej kázal Ján Hus sto rokov pred Martinom Lutherom. A potom prišiel čas, v ktorom mohol nejaký brat Frank viackrát kázať v Betlehemskej kaplnke v Prahe v zhromaždeniach, ktoré boli zaznamenané. Brat Fleck to prekladal.

Bratia a sestry, mohol by som ísť skutočne od krajiny ku krajine, od kontinentu ku kontinentu a podať správu o tom, ako Boh všetko viedol a otváral dvere. Myslíme na poslednú novembrovú cestu na Kubu, áno, Boh sa jednoducho o všetko postaral.

Opakovane musím zdôrazniť: Kde na zemi existuje miesto, kde je simultánne prekladané do 12 ďalších jazykov, aby skutočne všetci po celej zemi mohli spolu s nami počuť a prežívať? Je to jednoducho pramocné a Boh požehnal aj nášho brata Patscheko, ktorý prekladá do španielčiny. Boh požehnal všetkých bratov, ktorí prekladajú do iných jazykov. Myslíme na nášho brata Jean-Lamberta. Keď si predstavíme všetkých francúzsky hovoriacich, vidíme, že plní veľkú úlohu. Myslíme na brata Tatyho, ktorý ma sprevádzal na mnohých mojich cestách. Všetci nachádzajú svoje miesto, aby v tomto poslednom čase Pánu slúžili, stáli Jemu k dispozícii, aby bolo Slovo zvestované všetkým národom a vo všetkých jazykoch. Bolo mi oznámené, že brat John z Bukurešti prekladal kázanie z Brazílie z angličtiny naživo do rumunčiny a že ho mohli všetci počuť.

Dnes mi zavolať brat Cecil z Pretórie a povedal: „Brat Frank, čítal som obežník a som premožený. Myslel som, že si podčiarknem dôležité vety. Ak by som mal skutočne podčiarknuť všetko, čo má pre mňa mimoriadny význam, tak by som mohol začať prvou vetou a skončiť poslednou.“ On aj teraz počúva.

Je to jednoducho tak, že sa Boh o to stará. Brat z Port Elizabeth a všetci ostatní volajú... Je to pramocné, bratia a sestry, keď čítame

včerajšie i dnešné e-mailly. Sme jednoducho v Pánu spojení so všetkými bratmi a sestrami po celom svete. Aj keď tu dnes neprečítam všetky e-mailly, skutočne ich všetky osobne čítam a som zo srdca vďačný za to, že na celom svete ľudia počúvajú.

V tomto obežníku sme zverejnili aj fotografiu s kázaniami brata Branhama. Povedali sme to už, ale jedna vec je niečo tvrdiť a druhá vec, či to tak naozaj je. A je to skutočne tak, že som dostal všetky kázania, ktoré brat Branham kázal. Kto by to chcel vidieť na vlastné oči, môže sa pozrieť do susednej miestnosti pri kancelárii a tam tieto kázania uvidí. Prečo o tom hovorím? Lebo Boh sa o to postaral. Ten istý Boh, ktorý bratovi Branhamovi prikázal, aby neletel s bratom Argenbrightom do Zürichu na 5 zhromaždení, ktoré tam boli organizované, ale aby sa vrátil späť do Jeffersonville a uskladnil tam pokrm. Ten istý Boh a Pán mi predsa povedal, aby som ja uskladnil pokrm. Boží prorok predsa povedal: „Počkej s rozdávaním, až kým nedostaneš zvyšok.“ Boh predsa od začiatku vedel o konci a o všetko sa postaral. Nechcem zachádzať do podrobností, ale Pánovi jednoducho zo srdca ďakovať.

Brat Alfred Borg to môže najlepšie potvrdiť: Od decembra 1959 sme v rodine Borgových v najužšom kruhu (niekedy 13, 14, 15 ľudí) začali prekladať kázania brata Branhama. V roku 1963 som sa po kázaní brata Branhama o siedmich pečatiach posadil a napísal knihu *Boží koncil*. Mnohí boli skrze ňu požehnaní. Od začiatku sme predsa boli oboznámení s tým, čo Boh pre tento čas určil.

Ako som povedal včera večer: Počas všetkých tých 60 rokov, odkedy som brata Branhama videl a počul prvýkrát a pozdravil som sa s ním, sa toho veľa stalo, mnoho prišlo i odišlo. Ako som písal v jednom obežníku, Boh je mi svedkom, že som 24. decembra 1965 videl, ako bol William Branham vzatý na oblaku naklonený dopredu, bez toho, aby som vedel, že mal nehodu a že v tom okamihu odišiel domov. Boh sa však stará o všetko – my sa potrebujeme len nechať začleniť do Božieho plánu a zvyšok vykoná Boh s nami a na nás všetkých.

Ešte sa krátko vrátim k poslednej ceste – Boh skutočne daroval milosť, že som ju absolvoval aj teraz v pokročilom veku. Vtedy som mal 22 rokov, o 60 rokov je človek jednoducho starší. Napriek tomu som na poslednej ceste 13 či 14-krát vzlietol a pristál. Ako som už povedal: Obzvlášť v Havane, kde muselo lietadlo použiť núdzové brzdy,

Boh daroval milosť, že sa to nestalo niekde vo vzduchu, ale ešte na zemi. Náš čas sa ešte nenaplnil. Aj v ostatných krajinách Boh otvoril dvere, či už v Peru a obzvlášť v Brazílii.

Myslím na to, ako aj tam v Brazílii Boh všetko viedol. Vo Švajčiarsku žila jedna sestra (nie sestra Baumgartner, ktorá mala tiež svoje miesto), ktorej meno mi teraz nenapadá, ktorá má, ako by sa dalo povedať, misionárskeho ducha, a mala spojenie do Indie a Brazílie. Keď táto sestra vo Švajčiarsku počula, že brat Frank bude na ceste Južnou Amerikou, postarala sa o to a dala mi adresu súrodencov Miskys v Sao Paule, aby som ich tam počas tej cesty kontaktoval.

Vravím vám, keď myslím na všetky podrobnosti, ako Boh všetko viedol a riadil, od mesta k mestu, od krajiny do krajiny... Ona to bola, ktorá mala spojenie do Indie, kde som potom už v roku 1964 učinil prvú misijnú cestu.

Jednoducho nádherné – Boh sa o všetko postaral. Myslíme obzvlášť na Kongo a ako tam Boh otvoril dvere – kde inde by prišlo na štadión 18 000 ľudí? Jednoducho nádherné. Boh sa o všetko postaral. Nech Pán požehná našich bratov.

Ak by tu bol brat Arben, tak by sme poprosili bratov, aby povedali pár slov a pozdravili zhromaždenie. Vážime si, že tu môžu byť naši bratia z Kinshasy a všetci bratia, ktorí prichádzajú zo široka-ďaleka – služobníci Slova, ktorí rozdávať rovnaký pokrm. Boh nech všetkých bohato požehná z bohatstva Svojej milosti. Vy prirodzene chápete, že poverenie, ktoré nám Pán dal, musíme svedomito vykonávať a Slovo zvestovať. Tak vpravde, ako Pán žije, ma vyzval, aby som vstal a čítal 2. Timoteovi 4:

„Káž Slovo, pristupuj v pravý i nepravý čas ... Lebo bude čas, keď neznesú zdravého učenia, ale podľa vlastných žiadostí budú si hromadiť učiteľov, lebo ich budú svrbieť uši, a odvrátia uši od pravdy a obrátia sa k bájkam.“

My sme sa obrátili k pravde a len pravda oslobodzuje.

Včera sme preberali, že Boh je osobný Boh, ktorý chce mať s nami obecenstvo, a my chceme mať spoločenstvo s Ním. On predsa povedal, že mu má byť vybudovaný dom, pretože On chce medzi nami prebývať a putovať. V Skutkoch apoštolov 7 Štefan hovorí, že Boh neprebýva v dome učinenom rukou. Štefan tu predstavuje skutočne celý spásny Boží plán s ľudom izraelským, dokonca aj o Jozefovi, ktorého Boh

použil a poslal ho dopredu, aby uskladnil pokrm, a keď potom nastal čas, rozdeľoval ho.

Potom tu je reč o tom, čo sa stalo s Izraelom, a od verša 30 čítame:

„A keď sa naplnilo zase štyridsať rokov, ukázal sa mu anjel Pánov na púšti vrchu Sinai v plameni ohňa, vystupujúcim z kra.“

Kto číta ďalej, uvidí, ako presne to bolo opísané:

„Sozuj svoju obuv zo svojich nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je svätá zem.“

Bratia a sestry, prosím o rešpekt pred Božím Slovom! Ak nemáme rešpekt pred Božím Slovom, tak čo potom? Najprv musíme vedieť, že s nami hovorí Svätý Boh a že smieme zájsť do toho, čo nám chce povedať.

Na konci, vo verši 35, je reč o stretnutí s anjelom, ktorý sa zjavil v kríku. Vyložil jednoducho všetko, aj o Mojžišovi, ktorý bol vtedy prostredníkom medzi anjelom a izraelským ľudom. Verš 38:

„To je ten, ktorý to bol v zbore ľudu na púšti s anjelom, ktorý mu hovoril na vrchu Sinai, i s našimi otcami, ktorý prijal živé slová, aby ich dal nám...“

Pokračuje ďalej a vo verši 48 prichádza k neposlušnosti Božieho ľudu:

„Ale Najvyšší nebýva v chrámoch, učiněných rukou, ako hovorí prorok: Nebo mi je trónom a zem podnožou Mojim nohám; akýže mi vystavíte dom? hovorí Pán. Alebo kde aké je miesto Môjho odpočinku? Či toho všetkého neučinila Moja ruka?“

A potom to prichádza, bratia a sestry, že náš Pán kára neveru a zatvrdenie srdca tých, ktorí mu neuverili. Vo verši 51 píše Štefan:

„Turdošijní a neobrezaného srdca aj uší, vy sa vždycky protivíte Svätému Duchu, ako vaši otcovia, tak aj vy. Ktoréhože z prorokov neprenasledovali vaši otcovia?“

Bratia a sestry, nech nám Boh daruje otvorené srdce s vnútorným súhlasom k tomu, čo Boh povedal. Mohli by sme tu čítať ďalej a ďalej.

Prejdime k Slovu, ktoré sa nám stalo takým vzácnym.

Najprv to, čo bolo včera čítané z 1. Jánovej 4:1, ktorá je pokračovaním kapitoly 3:

„Milovaní, neverte každému duchu, ale skúšajte duchov, či sú z Boha, pretože mnohí falošní proroci vyšli do sveta.“

A potom prichádzame priamo k veršu 4:

„Vy ste z Boha, dieťatká, a zvíťazili ste nad nimi, pretože Ten, ktorý je vo vás, je väčší ako ten, ktorý je vo svete.“

A potom verš 6:

„My sme z Boha: kto zná Boha, čuje nás; kto nie je z Boha, nečuje nás. Stadiaľ známe ducha pravdy a ducha bludu.“

Tak je to do dnešného dňa! Len ten, kto je z Boha, počúva Božie Slová. Včera sme to zmienili. Úplne oficiálne nám vyčítajú, že neveríme ako všetky ostatné cirkvi a slobodné zbory v svätú trojicu, ale len v jedného jediného Boha. Musí byť jednoducho povedané, že celý svet je v blude, ako vtedy napísal Pavol.

Čo mám ja, ako zvestovateľ Božieho Slova, do činenia s vyznaním viery, ktoré bolo zlátné viac ako 300 rokov po Kristovi a apoštoloch nejakými pohanmi, ktorí nepoznali Starý zákon, ktorí vôbec nepoznali Boha, ale jednoducho sformulovali nejaké učenie? Čo mám ja spoločné s Atanáziom, Áriom alebo s nejakým iným z týchto ľudí? Ja mám do činenia s tým, čo nám Boh zanechal v Slove skrze Petra, Jáka, Jána a Pavla, a predsa nie s tým, čo ktoviekedy povedal Augustín, ktorý bol už ako 16-ročný otcom.

Nie, také veci nepotrebujeme. My potrebujeme to, čo na počiatku zvestovali tí, ktorých Boh dosadil, ako mohol povedať Pavol: „Ten, ktorý ma postavil do služby ... Ten mi povedal...“ [1. Timoteovi 1:12, Skutky 22:21] Aj to musíme stále znova zdôrazniť. My iných nesúdime, to prenechávame Bohu a súdu v posledný deň, ale musíme zvestovať pravdu, pretože koniec musí byť rovnaký ako začiatok. Veríme, že existuje len jeden jediný pravý Boh, ktorý sa nám zjavil ako Otec v Synovi a nastolil spojenie so samým Sebou, pretože **„Bôh bol v Kristovi mieriac so sebou svet...“** [2. Korinťanom 5:19] Náš Pán a Spasiteľ mohol povedať: **„Kto mňa vidí, vidí Otca.“** [Ján 12:45]

Kto číta posledné verše v 1. Jána 5:19, ten to najneskôr teraz pochopí:

„Vieme, že sme z Boha, a celý svet leží vo zlom.“

Celý svet leží v zlom! Znie to takmer naduto, že niekto niekde povie: „Vieme, že sme z Boha, a celý svet leží vo zlom.“ Kto to posudzuje telesne, ten si povie: „Ó, ten si ale namýšľa!“ Nie! On len povedal to, čo Boh chcel povedať, a všetci, ktorí sú z Boha, počujú Boží hlas: **„Vieme, že sme z Boha, a celý svet leží vo zlom.“**

A potom prichádza tento pramocný verš:

„A vieme...“

Nie: „My predpokladáme...“ alebo „Možno...“ My vieme! *„Istota blahá, Ježiš je môj!“* Napriek všetkým najťažším skúškam, skrze ktoré musel Jób prechádzať, keď jeho žena, jeho celá rodina... všetko bolo preč, ale on napriek tomu povedal:

„Ale ja viem, že môj Vykupiteľ žije a posledný sa postaví nad prachom!“ [Jób 19:25]

Čítajme tu ešte raz 1. Jána 5 od verša 20:

„A vieme, že Syn Boží prišiel a dal nám myseľ, aby sme znali toho pravdivého a sme v tom pravdivom, v jeho Synovi, Ježišu Kristovi. To je ten pravdivý Bôh a večný život.“

Tak to bolo zvestované na začiatku a tak je to zvestované teraz na konci. Boh mohol použiť brata Branhama k tomu, aby Cirkev priviedol na začiatok.

Prejdime k Rimanom 10.

Je pramocné, ako mohol Boží Duch viesť tohto Božieho muža, aby mohol vyložiť celý spásny plán.

V liste Rimanom 10 máme celkový prehľad o tom, čo Boh rozhodol a čo pre nás určil a z milosti nám daroval. Ešte posledný verš z Rimanom 9:33:

„Ako je napísané: Hľa, kladiem na Sione kameň úrazu a skalú pohoršenia, a nikto, kto verí naň, nebude zahanbený.“

Pre jedných sa stal vzácnym uholným kameňom, ktorý stavitelia zavrhlí, a pre druhých sa stal kameňom urážky. Peter to vo svojich listoch veľmi zreteľne napísal – jedným k pohoršeniu a druhým k požehnaniam. Čítame v 1. Petrovej 2:6:

„Preto je aj napísané v Písme: Hľa, kladiem na Sione uholný kameň vyvolený, drahocenný, a ten, kto verí naň, nebude zahanbený.“

Vo verši 7 sme oslovení my:

„Tedy vám veriacim česť...“

Pán hovorí: **„Veríte v Boha, verte aj vo Mňa!“** [Ján 14:1] My sme nadobudli dôveru, my dôverujeme Pánu, Jeho Slovu a Jeho zasľúbeniam! Boh je dôveryhodný.

Ešte raz verš 7: **„Tedy vám veriacim česť, ale neposlušným kameň, ktorý zavrhli staviteľa, práve ten sa stal uholnou hlavou a kameňom úrazu a skalou pohoršenia...“**

Áno. Jedni sa z toho radujú, sú vzbudovaní, uholný kameň sa im stal záverečným kameňom. A ako brat Branham svedčil vo svojich kázaniach, záverečný kameň bude položený, pretože uholný kameň je i záverečný kameň. Podľa Zachariáša 4 bude záverečný kameň položený so zvučným pokrikovaním **„Milosť, milosť mu!“** Boh započal a Boh dokoná, ako som napísal aj v obežníku – Ten, ktorý dokoná Svoje dielo stvorenia, je ten istý, ktorý dokoná aj Svoje dielo spásy. Z milosti môžeme mať pri tom účasť. Vo verši 8 stojí:

„...im, ktorí sa urážajú na Slove súc neposlušní, na čo sú aj určení.“

Takže človek, ktorý ostáva v neposlušnosti a neviere, je určený k tomu uraziť sa.

Kto ostáva vo viere a poslušnosti, je určený k budovaniu sa v Boží dom v Duchu. Sme vďační, že ten rozdiel nečítame len v Písme, ale osobne ho sme sme prežívať. To, na čom sa jedni urážajú... myslíme na to, čo brat Branham zvestoval o páde do hriechu. Nikdy nezabudnem na to, ako ma pred rokmi navštívil na ulici Luisenstrasse 160 praktický lekár, ktorý počul o tom, čo brat Branham prežil v súvislosti s pádom do hriechu. Tento lekár mal vo Wuppertale peknú ambulanciu a myslel si, že je veriaci. Čo však potom vypustil z úst v súvislosti s bratom Branhamom k téme zvedenia Evy a k tomu, čo sa tam skutočne stalo... On skutočne použil odmietajúce slová a urazil sa na tom. My všetci vieme, že splodenie z tela prináša so sebou smrť, a že muselo nastať splodenie z Ducha, aby bol pád do hriechu odčinený. Všetci predsa vieme, že udalostiam v dejinách určité veci predchádzali, a že Boh zjavil všetky tieto tajomstvá Svojom služobníkovi prorokovi. Za to sme my zo srdca vďační. Oni sa vo svojej neviere a neposlušnosti na Slove urážajú.

Prejdime k Rimanom 10, kde máme celý výklad toho, o čo sa aj v našom čase jedná. Rimanom 10 od verša 9 [podľa nem. prekladu]:

„Lebo keď svojimi ústami vyznáš Ježiša ako Pána a uveríš vo svojom srdci, že ho Bôh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený.“

To je priama zvesť tým, ktorí ešte neprežili pravé obrátenie. Naša viera musí a smie byť od začiatku podľa Písma. Nielen niečomu veriť, ale veriť, ako je tu napísané.

„Lebo keď svojimi ústami vyznáš Ježiša ako Pána a uveríš vo svojom srdci, že ho Bôh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený.“

Vyznávaš ho ako Pána? To je predsa zjavenie Ježiša Krista – že On nie je len tak niekto, ale že sa Pán sám stal služobníkom, aby nám daroval spasenie.

„Lebo keď svojimi ústami vyznáš Ježiša ako Pána...“

Ako Pán je On Bohom!

„Lebo keď svojimi ústami vyznáš Ježiša ako Pána a uveríš vo svojom srdci, že ho Bôh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený.“

Všetci, ktorí tomu tak biblicky zo srdca veria, majú istotu spásy. Ktokoľvek a kdekoľvek dnes ste, ak tento verš pomaly čítate, zo srdca veríte a ústami vyznáte, tak sa to stalo. V tom prípade vám Boh preukázal milosť. Čítajme ďalej verš 10:

„Lebo srdcom sa verí na spravodlivosť, a ústami sa vyznáva na spasenie. Lebo Písmo hovorí: Nikto, kto verí v Neho, nebude zahanbený.“

Pri obrátení nekladíme svoju nádej na naše dobré predsavzatia, ale na nášho Pána s blahoslaveným a svätým vedomím, že On za nás zomrel na kríži Golgoty, aby nám bola daná záchrana našej duše a odpustenie hriechov.

Vo verši 13 to pokračuje:

„Lebo každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.“

Aj to sme tu stále znovu zdôrazňovali. Obrátenie sa nedeje potichu. Kto meno Pánovo vzýva...

„Vzývaj ma v deň súženia, vytrhnem ňa, a budeš ma oslavovať.“
[Žalm 50:15]

Preto vzývajte meno Pána a spasenie je nám isté.

Teraz prichádza ešte viac, bratia a sestry, vo verši 14-17:

„Ale ako budú vzývať Toho, v ktorého neuverili? A ako uveria v Toho, o ktorom nepočuli? A ako počujú bez kazateľa?“

Takže zvesť musí byť kázaná. Preto: **„Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu!“** [Marka 16:15]

A potom vo verši 15:

„A zase ako budú kázať, keď nebudú poslaní? Ako je napísané: Aké krásne sú nohy tých, ktorí zvestujú pokoj, tých, ktorí zvestujú dobré veci!“

Takže musí byť zvestované. Aj posledná zvesť musí byť zvestovaná po celej zemi. Ako môžu ľudia veriť tomu, čo im Boh zaslúbil, ak im to nie je zvestované? Najdôležitejšie v tomto čase je, aby bol celému ľudstvu zvestovaný celý Boží spásny plán so všetkými zaslúbeniami, aby vôbec mohli veriť! Ak to nepočujú, tak tomu nemôžu veriť, a preto musí byť zvesť zvestovaná.

Ďalej vo verši 16:

„Ale nie všetci poslúchli evanjelium. Lebo Izaiáš hovorí: Pane, kto uveril našej zvesti?“

Takže nielen zvesť, ale uveriť jej – prijať to, čo nám Boh hovorí.

Verš 17:

„Tak teda viera z počutia a počutie skrze Slovo Božie.“

Áno, všetko s Božím Slovom súvisí, všetko musí so Slovom súhlasiť. A to je milosť, ktorú nám Boh daroval od samého začiatku, že sa vždy vraciame späť k Slovu a hovoríme to, čo Boh povedal vo Svojom Slove.

V súvislosti s tým, čo sme včera preberali z 2. Korinťanom 6, čítajme z 2. Korinťanom 7, od 1. verša a uvidíme, ako nás Boží Duch povedie. Včera sme zo 6. kapitoly preberali, že musí prísť zvesť a nastať vyvolanie von a oddelenie, aby mohol Boh v našom strede zaujať príbytok, pretože nič nečisté pred Ním nemôže obstať.

„Alebo aký má podiel verný s neverným? A aká je zhoda medzi chrámom Božím a medzi modlami?“

To nejde! Boh od začiatku oddelil svetlo od temnoty, a tak to bude až do samého konca. Neexistuje žiadne zmiešanie, existujú len dva rôzne druhy semena. To jedno je Slovo a Syn človeka zasial dobré semeno a všetci, ktorých povolal k zvestovaniu Jeho Slova, rozsievajú dobré semeno. Všetci ostatní, ktorí prichádzajú niekedy potom, sejú svoje vlastné výklady.

Bohu buď zo srdca vďaka! To nehovoríme povýšene, ale s pokorným a vďačným srdcom. Až dodnes sme nezvestovali ani jeden výklad, ale originálne Božie Slovo sme počuli, zvestovali ho a zo srdca mu uverili.

Po 2. Korinťanom 6 však nasleduje kapitola 7, obzvlášť verš 1:

„Keď tedy máme tieto zaslúbenia, milovaní, očistíme sa od každého poškrvnenia tela i ducha dovršujúc tak svätosť v bázni Božej.“

„Vy môj lude, poďte von, ničoho nečistého sa nedotýkajte.“

A potom: **„Keď tedy máme tieto zaslúbenia...“**

Totíž zaslúbenia z posledného verša kapitoly 6:

„...budem vám za Otca, a vy mi budete za synov a za dcéry, hovorí Pán, všemohúci.“

„Keď tedy máme tieto zaslúbenia, milovaní, očistíme sa od každého poškrvnenia tela i ducha dovršujúc tak svätosť v bázni Božej.“

Jednoducho pramocné, že Boh myslel skutočne na všetko.

V liste Rimanom 8, kde je všetko starostlivo zoradené, máme zoznam všetkého toho, čo nám Boh ukazuje, a my vieme, že so všetkým, čo nám vytýka, nám zároveň dáva milosť, aby sme to mohli urovnať a dali Jemu za pravdu, aby sa mohlo stať to, čo On pre nás pripravil.

Rimanom 8 od verša 9:

„Ale vy nie ste v tele, ale v duchu, akže Duch Boží prebýva vo vás. Ale ak niekto nemá Ducha Kristovho, ten není Jeho.“

Bratia a sestry, prvé, čo Boh skrze znovuzrodenie koná... A tu musíme rozlišovať medzi zrodením skrze Slovo a Ducha a naplnením Svätým Duchom. To jedno je narodenie, nový život, ktorý v nás spôsobí Boh a to druhé je naplnenie Svätým Duchom, aby nás spojil ako telo Kristovo, ako stojí v 1. Korinťanom 12:

„Lebo i v jednom Duchu my všetci sme pokrstení v jedno telo.“

Ďalej čítame vo verši 10 a 11:

„Ale ak Kristus vo vás prebýva...“ [podľa nem. prekladu] Tu máme druhé slovo: **„Ale ak Kristus vo vás prebýva...“** Teda je nielen na návšteve, nielen že občas prichádza, ale **„...ak Kristus vo vás prebýva vtedy je vaše telo mŕtve pre hriech, ale duch je život pre spravodlivosť.“**

Jednoducho pramocné. Prebýva! Kristus prebýva v nás! Kristus v nás, nádej slávy [Kološanom 1:27].

Tu máme spojenie k Slovu skrze Božieho Ducha. Je to Božie dielo od počiatku – odpustenie, milosť a spása. Božie nadprirodzené pôsobenie v nás, aby mohol prebývať v našom srdci skrze Svätého Ducha. Potom

to už viac nie je naša námaha, ale Boží Duch, ktorý v nás žije a pôsobí. Vo verši 11 stojí napísané:

„A jestli Duch Toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás...“

Vo vás prebýva! Včera sme čítali: ***„A budem bývať prostred synov Izraelových a budem im Bohom...“*** [2. Mojžišova 29:45, 2. Kor. 6:16]

„A jestli Duch toho, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, prebýva vo vás, tak tedy ten, ktorý vzkriesil Krista Ježiša z mŕtvych, oživi aj vaše smrteľné telá skrze svojho Ducha, ktorý prebýva vo vás.“

Chválený a velebený buď Pán, ktorý nádherne vedie celé Svoje dielo – od obrátenia, znovuzrodenia, naplnenia Svätým Duchom, prebývania v nás – že sme mohli byť zo srdca pri veci, mohli veriť a mali účasť na tom, čo Boh koná.

Pokračuje to však ďalej. Vráťme sa k Rimanom 7 a čítajme verš 7:

„Čo tedy povieme? Že je zákon hriechom? To nech sa nestane! Ale hriechu som nepoznal, iba skrze zákon. Lebo ani o žiadosti by som nebol vedel, keby nehovoril zákon: Nepožiadaš!“

Nechceme vôbec čítať ďalej. Zákon bol potrebný, aby bol ľudstvu postavený pred oči padlý stav! Bez zákona by nikdy nemohla nastať záchrana a omilostenie! Zákon nás odsúdil vo všetkých našich prestúpeniach a milosť nás oslobodila. Pán vošiel so Svojou vlastnou krvou do nebeskej svätyne, aby vzal na Seba všetko, skutočne všetko, čo nás zatracovalo a odsudzovalo. Naša vina bola položená na Neho. Ako spieval skladateľ piesní: *Stal som sa slobodným od viny, radostne som vstúpil dnu, naveky slávim Spasiteľa.*

O Zákone nemusíme diskutovať. My jednoducho poznávame, že to Boh tak viedol, aby nás usvedčil o hriechu, totiž na základe toho, čo On vo Svojom zákone určil: „Nebudeš činiť to ani ono...!“ My všetci sme prestúpili Zákon a Jakob píše:

„Lebo ten, kto by zachoval celý zákon a klesol by v jednom prikázaní, previnil sa proti všetkým.“ [Jakob 2:10]

Ten, ktorý povedal, že nemáš cudzoložiť, tiež povedal, že nemáš kradnúť a klamať. Takže my všetci sme boli odsúdení a my všetci sme boli oslobodení, a keby bol váš hriech červený ako krv, má byť biely ako sneh [Izaiáš 1:18]. To Boh z milosti s nami a na nás vykonal. Prosím, prijmite a uchopte to vo viere!

V kapitole 7 stojí priamo vo verši 24 a 25 [podľa nem. prekladu]:

„Biedny ja človek! Kto ma vykúpi z tohoto tela smrti?! Vďaka buď Bohu, stalo sa to skrze Ježiša Krista, nášho Pána! A tak tedy ja, ten istý, slúžim myslou zákonu Božiemu a telom zákonu hriechu.“

Je to jednoducho pramocné! My všetci sme ešte na zemi a budme raz úprimní: Všetci musíme zostať rozumní – či v rodine, v manželstve alebo v práci – všetko, celý pozemský život prebieha v pozemských koľajach, ale kdekoľvek sa nachádzame, sme a ostávame Božími deťmi. Deti Božie nie sú nápadné tým, že vykonávajú veci, na ktorých iní zakopnú, ale ostávajú v každom ohľade normálni, pričom v srdci sú vo vrúcnom spojení s Bohom.

S týmto Slovom môžeme prejsť priamo k Rimanom 12:1, kde nám je zreteľne povedané:

„Prosím vás tedy, bratia, pre rôzne milosrdenstvo Božie, žeby ste ta dali svoje telá v živú obeť svätú a ľúbu Bohu, rozumnú to vašu svätoslužbu.“

Naše telo sa má stať chrámom Svätého Ducha. Boh chce skrze nás Svoje Slovo potvrdiť a vyžívať, vidieť Jeho zaslúbenia naplnené. Preto tá výzva, že máme dať naše telá k dispozícii Pánovi, aby sme Mu mohli v Duchu slúžiť.

Aj vo verši 2 [podľa nem. prekladu]:

„A neupravujte spôsob vedenia svojho života podľa tohoto sveta, ale sa premeňte obnovením svojej mysle, aby ste získali istý úsudok o tom, aká je vôľa Božia, totiž to, čo je dobré, ľúbe a dokonalé!“

Ó, aké vzácné je Božie Slovo! Nielen počuť zvesť, zvesť má obsah! Boh nás obdaril tak bohato ako v nijakom inom časovom úseku počas 2 000 rokov. Aj v tom sme úprimní – apoštoli museli pre nás napísať to, čo im Boh zjavil – ako sme včera čítali v listoch Petra a Pavla. Boh poznal koniec pred začiatkom, a najmä zaslúbenie pre náš čas – to sa nedá nijako obísť! Boh je len v Svojom Slove a Jeho Slovo sa stalo sviecou našim nohám a jasným svetlom na našej ceste [Žalm 119:105].

Takže si vezmeme aj Rimanom 12 k srdcu, prinesme mu celý náš život, aby mohol On prísť s nami všetkými k Svojmu právu. A to aj príde.

A teraz ešte prichádzame k trom veršom, ktoré sa vzťahujú na osobný život – Rimanom 14:4:

„Ktože si ty, ktorý súdiš cudzieho čeladína? Svoju vlastnému pánovi stojí alebo padá. Ale bude stáť, pretože Bôh je mocný postaviť ho, aby stál.“

Takže nikto nemusí premýšľať o niekom druhom! Nie! Ak to už chcete činiť, tak, prosím, len v modlitbe, nie v rozhovoroch. Aj to sme tu už povedali: Nehovoriť jeden o druhom, ale jeden s druhým. Aj to len v tom prípade, že je to skutočne niečo dôležité, inak každého prenechávame Pánu.

Čítajme to ešte raz:

„Ktože si ty...?“

Áno, ktože je niekto, aby Pánovho služobníka súdil alebo hodnotil?

„On Svoju vlastnému pánovi stojí alebo padá. Ale bude stáť, pretože Bôh je mocný postaviť ho, aby stál.“

Milí bratia a sestry, ak hľadím na 60 a 50 rokov späť, môžem len povedať, že Boh dodržal Svoje Slovo, držal nad nami Svoju ruku, že ešte sme tu, že ešte smieme Slovo niešť. Boh je verný! Boh je verný! Napĺňa sa, čo povedal.

V rovnakej kapitole čítajme ešte verše 7-10:

„Lebo nikto z nás nežije sám sebe, a nikto sám sebe nezomiera. Lebo keď žijeme, žijeme Pánovi; a keď mrieme, mrieme Pánovi. A tak tedy buď žijeme buď mrieme, sme Pánovi.“

Jednoducho pramocné, áno, nádherné! Verš 9:

„Lebo nato Kristus i zomrel i vstal i ožil, aby panoval i nad mŕtvymi i nad živými. A ty prečože súdiš svojho brata? Alebo aj ty, prečo pohŕdaš svojim bratom? Lebo sa všetci postavíme pred súdnou stolicou Kristovou.“

Prosím, aj to si vezmime k srdcu! Nikým nepohŕdať! Vôbec na to nemyslieť! Mysli na to, čo si ty učinil, čo Boh odpustil tebe, a ďakuj za to Bohu! Nechaj brata a sestru na pokoji! To, čo učinili oni, sami prinesú pred Boha a dostanú odpustenie presne tak, ako si ho dostal ty. Nikto si nemusí sadať na súdnu stolicu a súdiť iného.

Aj to sme už dostatočne často povedali: Existuje len 5-násobná služba, totiž apoštoli, proroci, pastieri, učitelia a evanjelisti. Neexistuje šiesta služba sudcu. Nie!

Svätý Duch na nás prichádza a Svätý Duch ťa usvedčí. Nie o druhom, ale teba. Usvedčuje teba! Vedie ku pokániu teba, nie druhých, na ktorých

ty myslíš! Nie, pred tvárou Božou sa dívame do zrkadla a vidíme v ňom sami seba a ďakujeme Pánu za to, že všetkým daroval milosť.

U niekoho prebieha život navonok pokojne, iní prechádzajú skúškami. Ty nie si v situácii druhého. Prosím, zostaň tam, kde si, nesúď, neopovrhuj, ale ďakuj Bohu za odpustenie, milosť a spásu.

V rovnakej kapitole vo verši 13 stojí: „**Nesúďme tedy viacej jedni druhých, ale radšej usúďte to, aby ste nekládli bratovi do cesty toho, na čom by sa potknul alebo pohoršil.**“

V Božom Slove nám bolo skutočne povedané všetko.

Zhrňme to ešte raz. V poslednej zvesti je zvestované plné evanjelium ako na počiatku: Čiňte pokánie, obráťte sa a nechajte sa pokrstiť na meno Ježiša Krista na odpustenie vašich hriechov, aby ste obdržali dar Svätého Ducha – každý, kto zo srdca verí, že sú jeho hriechy odpustené. Nie že budú odpustené až pri krste, ale že sú skrze krv Novej zmluvy už odpustené. Krst je potvrdením, že naše hriechy sú odpustené. Aj k tejto téme musíme dôkladne čítať všetky biblické miesta. Aj tie, kde sa sám Pavol nechal pokrstiť a že jeho hriechy boli odpustené, keď vyzýval meno Pánovo. Nie v krste, ale keď vyzýval meno Pánovo. Je jednoducho dôležité čítať ku každej téme všetky biblické miesta. Jedno dopĺňa druhé, a tak máme celkový prehľad.

To isté evanjelium, ktoré bolo zvestované na začiatku, je zvestované aj teraz. Aj dnes: Všetci, ktorí sa chcú dať pokrstiť – prosím, najprv zo srdca čiňte pokánie, ľutujte prestúpenia, oľutujte hriešny život a poznajte: Som stratený, odsúdený, ale Pán ma zachránil, preliat Svoju krv a odpustil mi. Ja to odpustenie vo viere prijímam. U Boha má všetko od počiatku svoj priebeh. Aj rôzne spásne prežitia, ktoré z milosti smieme urobiť.

Nemá sa to stať tak, že suchý hriešnik ide ku krstu do vody a mokrý hriešnik ide z vody von, ale tak, že máme istotu spásy. Budeme sa dnes ešte tu vpredu modliť za všetkých, ktorí sa chcú dať pokrstiť, žeby Boh z milosti daroval túto istotu spásy, aby nikto nemal pochybnosti, ale v plnej viere mohol ísť ku krstu a vedel, že je to zmluva dobrého svedomia s Bohom. Prijať odpustenie a milosť, a tak byť posvätení Pánu.

My, ktorí sme s Kristom zomreli, sme s Ním pochovaní, a tak, ako On vstal z mŕtvych, sme my v moci vzkriesenia povolání k novému životu a boli sme Bohom ustanovení.

Ďakujeme Pánovi za plnú spásu a ešte raz má byť zdôraznené, že nám Boh daroval toľko milosti, že sme v tomto čase skutočne smeli vyjsť z každého bludu, že sme počuli posledné volanie, poslednú zvesť. Aj to sme si vzali k srdcu:

„A ako počujú bez kazateľa? A zase ako budú kázať, keď nebudú poslaní?“ [Rimanom 10:14-15]

S vnútornou istotou musíme a smieme vždy povedať: Povolanie, ktoré zaznelo Mojžišovi a všetkým prorokom, bolo nádherné. Nás dnes zaujíma to, čo sa stalo v našom čase. Ako som už včera povedal, nejedná sa len o obdobie rokov 1933-1946. Vtedy sa toho stalo veľa...

Možno by som mal povedať aj to, aby sme vedeli, že aj brat Branham bol len človek: Jeho svokra ho zadržala, aby nešiel k letničným a označila letničných nevhodným slovom a brat Branham sa stiahol. V roku 1937 prišla veľká povodeň, keď sa vyliala rieka Ohio, a jeho manželka a dcéra boli odvolané domov a Pán k nemu pramocne hovoril. Aj brat Branham šiel ťažkou cestou, ale potom prišiel 7. máj 1946, keď Pánov anjel vkročil vo svetle do miestnosti a povedal: „Bol som k tebe poslaný z prítomnosti všemohúceho Boha, aby som ti dal poverenie.“ Zjavil mu podrobnosti o tom, čo sa bude diať, dokonca o tom, ako uchopí ľavou rukou pravú ruku pacienta a ako sa na jeho ruke zjaví choroba pacienta. Ukázal mu všetky podrobnosti, ktoré patrili k jeho povereniu. A dodal: „Ak dosiahneš, že ti ľudia budú veriť, nič pred tvojou modlitbou nebude môcť obstať, ani rakovina.“ Väčšina chorých, ktorí boli v službe brata Branhama uzdravení, boli chorí na rakovinu. Boh Svoje Slovo potvrdil. Bolo v moci vyslovené.

O čo sa jedná dnes? Dnes sa jedná o to, aby bola naša pozornosť upriamená na zvesť, na Slovo, ktoré bolo zvestované na počiatku a je zvestované aj teraz. Ako často brat Branham povedal: „Zvesť hodiny je: ‘Späť k Slovu, späť k začiatku, k tomu, čo učili apoštolovia v Pánovom poverení.’“ Sme jednoducho vďační, že s Božím mužom nevykonávame nijaký ľudský kult, neutvárame zlaté teľa, ani okolo neho netancujeme. So všetkým Božím rešpektom sme prijali a uchopili, čo Boh v našom čase vykonal. Veríme tomu, čo bolo bratovi Branhamovi povedané 11. 6. 1931: **„Ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak budeš ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“** Brat Branham to zopakoval 18-krát. Mne to stačí a som Bohu veľmi vďačný. Takže nielen dve

časové obdobia: 1933 – 1946 alebo 1946 – 1965. Z milosti smieme mať účasť na tom, čo Boh na celej zemi vykonával v posledných 50 rokoch. Aj to na tomto mieste už viackrát zaznelo: Brat Branham po otvorení pečatí necestoval po svete, ale prenechal to Bohu. Mal naplniť svoje poverenie a otvorením siedmich pečatí bolo predsa povedané všetko, čo nám Boh chcel povedať. Boh na nič nezabudol.

Hovorím ešte raz: Tá neopísateľná milosť spočíva v tom, že môžeme všetko biblicky zaradiť, že aj samých seba necháme biblicky zaradiť a že zostávame v Slove, lebo platí: „**Posväť ich vo Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda!**“ [Ján 17:17] Všetko, čo Boh vo Svojom Slove zaslúbil, smieme vo viere prijímať, uchopiť a prežiť – až po posledný dážd, to posledné nadprirodzené Božie pôsobenie, ktoré pomínie vo vytržení, vzkriesení zosnulých v Kristu a premene našich tiel. Boh má spásny plán, ktorý vykonáva a v deň spásy nám pomohol. Jemu, jedinému Bohu, nech je vzdaná česť a chvála za všetko! Vďaka Mu za krv Novej zmluvy, za Jeho drahé a sväté Slovo, vďaka za Jeho Ducha, ktorý nás vedie do každej pravdy. Jemu, všemohúcemu Bohu, nech je prinesená všetka česť a chvála na všetky veky v svätom mene Ježiš. Amen.

Povstaňme a spievajme chórus *Taký aký som, tak to musí byť.*

[chórus]

Predtým ako to budeme spievať ešte raz, dovoľte mi jednoducho povedať: Kto chce prísť dopredu, nech príde. Kto chce posvätiť svoj život Pánu, nech ho posväťí. Nech je toto deň, ktorý Pán učinil pre teba, pre mňa, pre nás všetkých, žeby sme mohli odtiaľto ísť s plným Božím požehnaním. Boha môžeme prijať a uchopiť tam, kde sme. Boh je všadeprítomný.

Prosím teraz všetkých, ktorí sa chcú dať pokrstiť, aby najprv prišli dopredu. Je tu dnes Jean-Claude, aby nám zaspievali chórus Haleluja?

[Taký aký som, tak to musí byť.]

[Haleluja]

Amen. Chórus Haleluja môžeme spievať všetci. Slovo Haleluja je rovnaké v každom jazyku. Niekedy ma vnútorne uchopí taká hlboká vďačnosť, že tu môžeme byť zhromaždení v toľkých jazykoch, žeby som bol rád, ak by bratia v ruštine a iných jazykoch na tomto mieste vyslali k Božiemu trónu modlitbu vďaky. Boh dal Abrahámovi zaslúbenie: „...**požehnané budú v tebe všetky čelade zeme...**“

Myslíme na Izaiáša 42 a 49: „...**aby si bol mojím spasením až po koniec zeme.**“ Nielen Izrael, ale všetky národy boli zahrnuté do Božieho spásneho plánu. Boh Izraelom započal a s Izraelom bude končiť. On Svoj spásny plán vykoná. Sme skutočne všetko prenechať Jemu.

Ešte Slovo tým, ktorí potrebujú uzdravenie.

Tu, úplne vpredu v druhom rade, sedí naša sestra Keck, ktorá prežila nádherné uzdravenie. Ona by mohla prísť dopredu a vydať svedectvo o tom, čo sa stalo s trojnásobným prolapsom medzistavcových platničiek, ako to bolo obzvlášť na pravej strane a lekári nevedeli, ako to pôjde ďalej. Ona od bolesti viac nevedela, či to ešte zvládne. Použila výraz, ktorý tu nemôžem opakovať, ale zúfalstvo môže prísť, keď raz nevieme, ako to pôjde ďalej. Po poslednom prvom víkende prišiel brat Willy Keck do kancelárie a povedal mi o tom. Bolo to skutočne spontánne na mojom srdci, aby šiel za sestrou Gertou. Dal som mu olej na pomazanie a povedal som mu: „Čítaj Izaiáša 53 od verša 1 a čítaj Jakuba 5 od verša 14. Pomaz sestru Gertu olejom a polož na ňu ruky.“

A stalo sa to! Pozdvihnite ruku, ak to súhlasí! Tam vidíte ruku. Boh Svoje Slovo na mieste potvrdil.

Uchopte novú odvahu! Novú vieru vziať Boha za Jeho Slovo! V Jeho ranách sme predsa boli uzdravení.

Ešte slovo všetkým našim milým, ktorí sa chcú nechať pokrstiť.

Boh Pán vám požehnaj. Vy zo srdca veríte, že vás Pán prijal, že ste sa stali Jeho vlastníctvom a že sú vaše viny a hriech odpustené, a chceli by ste uzavrieť s Bohom zmluvu dobrého svedomia. Boh vás požehnaj a buď s vami. Modlíme sa krátko za to.

Veľký Bože, zo srdca Ti ďakujeme. Aj pred nami vidíme, že voláš von zo všetkých národov a jazykov. Požehnaj našich bratov a naše sestry a obzvlášť nášho brata, ktorý tu sedí v invalidnom vozíku po strašnej nehode a je ochrnutý.

Milovaný Pane, u Teba je všetko možné! Všetko možné! Ó, Pane, potvrd pri ňom Svoje Slovo. Veľký Bože, Ty si nás posilnil vo viere! Modlím sa za všetkých, ktorí majú mimoriadne modlitebné prania a núdze. Prosím, nechodte takto domov! Budeme sa teraz všetci spoločne modliť, spoliehať na Pána a veriť, že všetko dobre vykoná. Pane, všemohúci Bože, požehnaj všetkých mojich bratov a všetky moje sestry. Tvoje Slovo je pravda! Spasenie, záchrana a uzdravenie je realita! Ďakujeme Ti za to, že potvrdzuješ Svoje Slovo. Nech sú všetci

plačúci potešení, všetci trpiaci v akejkolvek oblasti. Buď milostivý, ó, Pane. Už len veľmi krátky čas a ten, ktorý má prísť, príde a nenechá na seba čakať [Židom 10:37]. Milovaný Pane, nech aj tento záver týždňa poslúži k príprave. Tebe, všemohúcemu Bohu, ďakujeme. Požehnaj všetkých bratov a sestry vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach. Požehnaj bratov z Kinshasy, odvšadiaľ, požehnaj zblízka i zďaleka a buď nám všetkým milostivý. Tebe vkladáme do rúk aj koniec tohto roka, a ak nám dáš prežiť, aj nový rok. Všetko je milosť. Porúčame se Tebe a Tvojej milosti. Buď s nami všetkými, áno, pozdvihni Ty Svoju tvár nad nami a daruj nám Svoj pokoj a požehnanie. Nech Božia láska, ktorá prevyšuje každý rozum človeka, riadi naše srdcia a mysle v Ježišovi Kristovi [Efežanom 3:19, Filipänom 4:7]. Nech telo Kristovo obklopí láska, to pojivo dokonalosti [Kološanom 3:14], aby nás navzájom spojila tak, ako boli spojené snopy v deň Letníc a posvätené Pánu [3. Mojžišova 23]. Tak by sme chceli byť my spojení s Tebou, ó, Pane, a jeden s druhým. Vážte si jeden druhého viac ako seba [Filipänom 2:3].

Tebe, všemohúcemu Bohu, ďakujem za drahé a sväté Slovo, ktoré si nám zjavil. Veríme každému Slovu a zo srdca Ti zaň ďakujeme. Haleluja! Všetok ľud povedz Haleluja! Všetok ľud povedz Amen! Spolu povedzme Maranatha! Príď skoro, Pane Ježišu. Tvoja Nevesta sa pripravuje. Chválené a velebené buď Tvoje nádherné a sväté meno Ježiš. Amen.